

ganske anden Sag. Her skulle vi stræbe efter at behandle Alle under lige Vilkaar efter den simple og ligefremme Fornuft; det skulle vi lægge Vind paa. Den juridiske Fortolkning er et smukt Bidrag til Forhandlingerne, man kan hædre og ære den Sindrigheid, der ligger deri, men det er ikke det, vi skulle rette os efter.

Siebe: Den ærede sidste Taler maa dog virkelig ikke overse den Forskjel, der er imellem, naar en ny Lov er under Overveielse, og naar der er Spørgsmaal om at fortolke bestaaende Love. Naar Taleren er om at give en ny Lov, er man berettiget til frit at fremhæve alle Hensigtsmæssigheds-Betragtninger, som fra den ene eller den anden Side kunne gjøre sig gjældende, og til at anføre alt det, der i og for sig maatte være rigtigt og forstandigt o. s. v.; men naar Taleren er om at fortolke de bestaaende Love, saa maa man virkelig holde sig til dem, som de foreligge, og det kan slet ikke gaae an, imod de foreliggende klare Kontexter at sige, at man skal forstaae dem paa en fra deres eget Indhold afvigende Maade, fordi Forstaaelsen ellers vilde føre til urigtige Resultater, Noget, hvorom jo ogsaa den Eine kan mene Et og den Anden et Andet. Naar der har været talt om, at en stærk Hjertebanken her skulde have vist sig, fordi Taleren var om de juridiske Embedsmænd, saa kan jeg dog ikke tænke mig, at en saadan Hjertebanken skulde kunne formodes hos mig, da jeg jo naturligvis ikke kunde have den allermindste Fordeel af, hvad der her bliver vedtaget eller ikke vedtaget — men iøvrigt kan det nok være, at ogsaa jeg har haft en Slags Hjertebanken; jeg havde slet ikke haft i Sinde at tage Ordet, som jeg jo overhovedet ikkun sjelden tillader mig dette; men jeg saae, at man var i Begreb med at gjøre Noget, der efter min Formening var Urret, og saa fik jeg, om man vil, Hjertebanken, saa forekom det mig, at jeg maatte reise mig og søge at forhindre det. Til Beroligelse nyttede det nemlig slet ikke at henvise de Retsbetjente, hvorom der her er Tale, til en Proces, hvorved de skulde kunne erhverve det, som man her vil berøve dem, og heller ikke at stille i Udsigt andre Maader, paa hvilke der muligen skulde kunne hjælpes paa dem; thi her er Tale om at berøve dem

en Ret, og den kan man ikke betage dem, før end man forandrer Loven, og man forandrer ikke Loven ved at tale om den.

Klein: Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne Sag, da det forekommer mig, at der allerede er blevet sagt, hvad der behøves, for at Thinget kan være istand til at fælde en motiveret Dom derover, dersom ikke den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) havde udkastet en Slags Breibelse mod den Kjærlighed til Juristerne, som skulde findes her i Thinget, og talt om, hvorledes Hjertet beghudte at banke, da Taleren var om de juridiske Embedsmænd. Jeg skal ganske overlade det til en rolig og uhibet Besømmelse, om det er de Medlemmer af Thinget, som her have taget Ordet for de juridiske Embedsmænd, uden selv i fjerneste Maade at være interesserede i Sagen, som have givet Beviis paa, at deres Hjerte var kommet i en stærk Bevægelse, eller om det ikke muligvis snarere var hos andre Medlemmer, at en saadan stærk Bevægelse har givet sig tilkjende, og om ikke det Udtryk, der blev brugt om, at Hjertet bankede, og at man bankede under den stærke Bevægelse, meget bedre kunde passe paa andre Medlemmer. Da jeg imidlertid nu har fundet mig foranlediget til at tage Ordet, blandt Andet, fordi jeg ikke vil lade mig paa en Maade skræmme tilbage af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds. Dyringer fra at udtale mig i den Retning, hvori jeg vil udtale mig, skal jeg bemærke, at jeg heller ikke for mit Vedkommende nærer den mindste Tvivl om, at den Fortolkning, som det ærede Udvalg har villet gjøre gjældende af Loven af 19de Februar 1861 om Retsbetjentenes Lønning, er aldeles urigtig. Jeg har ikke den mindste Tvivl derom, men da alle de Momenter, som i den Henseende kunne komme i Betragtning, allerede ere fremdragne, skal jeg kun dvæle et lille Øieblik ved, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds lagde saa megen Vægt paa, nemlig det Tilfældige i, at den saakaldte almindelige Lønningslov og Lønningsloven for Retsbetjentene vare begge af 19de Februar og udfomne samtidigt. Ja, ganske vist er det en Tilfæl-